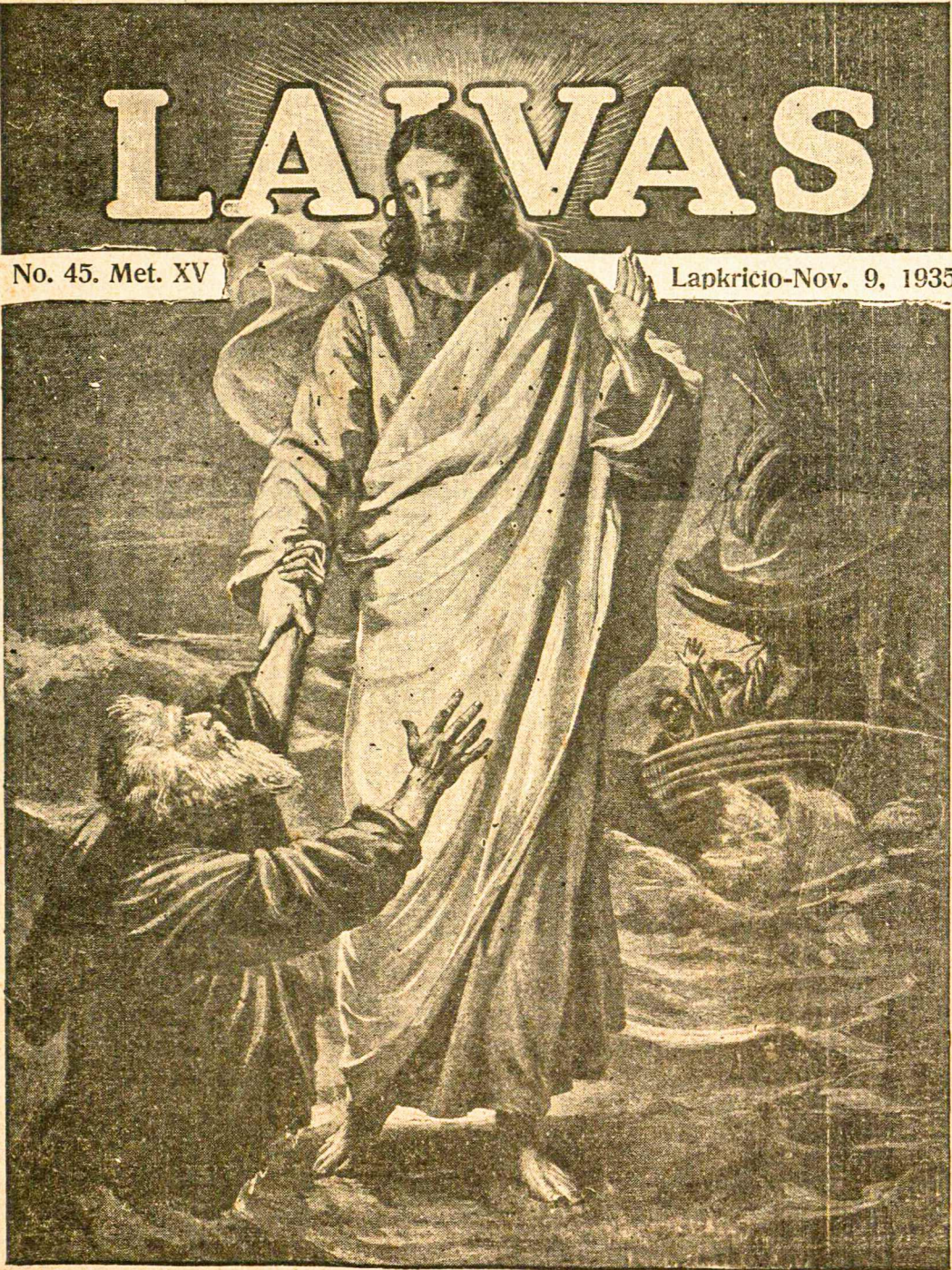

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 45. Met. XV

Lapkričio-Nov. 9, 1935

TĒVU MARIJONU RĒMĒJU SAVAITRAŠTIS

XXII SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Mato 22, 15-21.

NUO metu parsiejai nuėję padarė sutartį sugauti Jėzų šnekoje. Jie siuntė pas jį savo mokytinių su Erodo šalininkais ir sakydino: Mokytojau, mes žinome, kad tu tiesakalbīs ir mokini Dievo kelio tiesoje ir nėvienu nesirūpini, nes nežiūri žmonių asmens. Pasakyk tat mums, kaip tau rodosi: valia duoti cėsoriui mokestį, ar ne? Bet Jėzus, pažinęs jų nedorumą, tarė: Kam mane gundote, veidmainiai? Parodykite man mokesčio pinigą. Jie jam padavė denarą. Jėzus jiems tarė: Kieno tas paveikslas ir parašas? Jie jam sako: Cėsoriaus. Tuomet jis jiems tarė: Atiduokite tat kas cėsoriaus cėsoriui, ir kas Dievo Dievui.

LEKCIJA

Pilyp. 1, 6-11.

ROLIAI: Pasitikiu, kad tas, kurs pradėjo jumyse tą gerą darbą, tobūlins jį iki Jėzaus Kristaus dienai. Taip man ir teisinga apie jus visus manyti, nes aš turiu jus širdyje, jus, kurie visi ir mano kalėjime ir evangelijos gynime ir patvirtinime esate mano džiaugsmo draugai. Nes Dievas yra man liūdytojas, kaip aš jūsų visų trokštu giliausioje Jėzaus Kristaus meilėje. To aš ir meldžiu, kad jūsų meilė labiau ir labiau gausintųsi žinojimu ir visokiu išmanymu, kad jūs brangintumėte geresnius dalykus, kad būtumėte nesutepti ir nepeiktini Kristaus dienai, pilni teisybės vaisiaus per Jėzų Kristų Dievo garbei ir gyriui.

MARIJOS GARBEI

PRALOTAS Lavelle, New York'o arkidiocėzijos Vicar Generalis, neseniai pareiškė viešą prašymą, kad katalikai daugiau būtų dievotėsniai i Panele Švenčiausią. Visame Katalikų moksle nėra nieko taip žavinančio kaip Marijos gyvenimo ir dorybės pamokinimas. Ji Dievo Motina bet koksai glaudus ryšys ją riša su žmonija! Tai yra ne tikta tiesa, kurią protas priima instinktyviai kad padėtų suprasti kitas tiesas, bet tai tiesa kurios grožis veikia pastebiamas — viena iš tų tiesų, kurias pašalietis paneigia sakydamas, kad tai vien poetiškos tobulybės paveikslas. Ji ne kaip kitos painesnės padavimo tiesos, kurios per didelės kad būt galima susyk pamatyti, nes tai tiesa apie vieną Dievo kūrinį — sutvėrimą. Mastymas negal tą tiesą išsemt, nes ji nesudėtinė, kupina švelnaus artimumo širdžiai ir didi malonė, kuri pasotina žmogaus troškimą pamatyti tobulą skaitstybės paveikslą. Ji vienija visus Katalikus užtikrinimu, kad nepaisant kokių take-

lius jie seka, jie gali grįžti prie Marijos, į jos namelius. Šventi ją pažįsta kaipo labai šventą; nusidėjėliai puola į jos kojas žinodami, kad ji pasirengus atvert savo motinišką širdį ir suraminti bei priduoti pasitaismo vilties. Keista, kad šita mūsų Tikėjimo tiesą beveik visi Protestantų reformatoriai atmetė: ką jie palaikys, bet Mariją prašalins. Bet tai sena liūdna istorija, šita geresnė diena. Mes platinkime Marijos garbę ir naudokimės jos dangiška galia. Lai šitas Praloto Lavelle prašymas būva plačiai išgirstas!

V. J. S.

Mistiškasis Kūnas

KUOMET pasaulis, kuris didžiuojasi pažanga, dasiekia laipsnį kad gali siųsti milijonus žmonių į karo lauką įdant ten upės krauju tekėtų ir laukai virsėtų Haceldamais — tuomet tikras ženklas kad jis užmiršo jog kiekvienas žmogus turi nemirtingą sielą. Kuomet kaulai 6,000,000 vyrų vėjo švaistomi ir pūdomi po laukus, tuomet pasirodo kad žmogaus asmenybė laikoma be vertės, ji nė nepripažinta. Šiandien visur reiškiasi mobilizacijos dvasia, visur renkama vyrų kad didėtų kariuomenės skaičius, o nežiūroma į sielas. Tautai svarbu kūno sveikata, vikrumas, o jai mažai terūpi padėt piliečiui išaugint kilnią sielą.

Tobulumas tosios mobilizacijos dvasios pasireiškia komunizme, dėl to, kad komunizmas neigia žmogaus asmenybę išjudindamas jojo dvasią kokiam tai kvailam visuotinumui, kuris turi vien tik medžiaginius siekius. Komunizmas tai gyvenimo filosofija, kuri turi ekonomines ir pasaulines gaires.

Dėl to kad komunizmas reikalauja pasišventimo, dėl to kad jis paveikia net pačias gelmes žmogiško veikimo ir skaitosi sąžinės viešpačium, dėl to kad jis mokina savotišką išganymo mokslą ir duodasi išaiškinti visas gyvenimo problemas, todėl jis daugiau kaip ekonominė sistema: jis savo rūšies tikėjimas. Bet kaipo tikėjimas jis nesiskaito herezija, klaidingu Krikščionybės mokslu, jis Krikščionybės pamėgdžiojimas, panašus išoriniai, bet dvasia skirtingas. Jis taipgi turi Bibliją, kuri yra "Das Kapital" parašyta Karl Marx'o; jis turi savo pirmpradinę nuodėmę, kuri yra kapitalizmas; jis turi savo Mesianišką viltį, kuri yra kokia čielybė be Dievo; jis turi pasišventimo įstatymą, kuri yra čielybės palaikymas; jis turi savo kunigiją, kuri yra aukštasis komisariatas. Komunizmas panašus visai į Krikščionybę tik tai jis įkvėptas ne Kristaus bet žalčio. Jis yra naujas Izraelis, naujas išrinktasis. Jis yra Mistiškas Kūnas Anti-Kristaus.

Komunizmas didžiai klysta tuomi kad

pripažįsta tik vieneriopą bendrumą. Tiesa glūdi tame kad yra du bendrumai: medžiaginis bendrumas, kaip komunizmas moko, ir dvasinis komunizmas kaip kad Katalikybė palaiko: visuomeniškas kūnas kuriam žmogus "nužmogintas" dėl ekonominių gerumų, ir visuomeniškas kūnas kuriame žmogaus dvasinės jėgos pašvelmintos amžinai laimei su Dievu.

Kadangi komunizmas yra savotiškas tikėjimas, jį gali panaikinti tik tai tikėjimas. Žodžiu, komunizmą gali patikti tik tai toksai istoriškas Krikščionybės sluoksniu koksai per 300 metų buvo išbrauktas iš vakarinės civilizacijos ir koksai šiandien grįžta, tai yra Bažnyčia. Mistiškas Kūnas Anti-Kristaus gali būt nugalėtas tik tai Kristaus Mistiškoju Kūnu.

Kas yra Mistiškas Kūnas Kristaus, per kurį civilizacija gali išsigelbėti? Kristaus Mistiškoju Kūnu yra Bažnyčia.

Dažnai per savo žemišką gyvenimą, kuris palyginant buvo neilgas, Kristus žadėjo prisiiimt kitu kūnu, kuris būtų vienas su Juomi, kaip kad Jo fizinis kūnas buvo vienas su Jo Dieviška Asmenybe. Šis naujas kūnas būsiantis visuomeniškas, tai yra, bus iš žmonių, kaip ir karalystė; bus gyvas ir organinis, tai yra, giminystė Jo su nauju Kūnu bus kaip vynmedžio su šakelėmis; bus vienas su Juomi, tat jei kas nors įžeistų tą Kūną ir Jį įžeistų; bus angantįs, tai yra, pradėdamas su keleta apaštalu augs kaip garstyčiaus grūdas kol neišauks į medį ir nepripildys pasaulį; bus Dieviškas ir Žmogiškas, kaip kad Jisai Dieviškas ir Žmogiškas, tai yra, žmogiškas iš to kas jį sudaro, Dieviškas Dvasia kuri Jį gaivina. Prisiengimui šiam naujam visuomeniškam buvimui Mūsų Viešpats Sekminių dienoje susišaukė keletą Apaštalu ir mokinių ir atliko ką buvo žadėjęs ir išsipildė ką buvo pranašavęs. Jis siuntė Dvasią, per kurią Jis su Tėvu buvo vienu, ant Savo Bažnyčios įdant jį būtų viena su Juo.

Po vienijančia tos Sekminių Dienos liepsna Kristus pradėjo gyvent Savo Bažnyčioje kaip kad Jis gyveno asmeniškai sa-

Rev. P. Lukas, O.S.B.

Eucharistiniai Stebūklai

III

Velniai Tiki ir Dreba iš Baimės

vo Kūne. Panašiai kaip Jis ėmė žmogaus kūną iš Panos Marijos iščios Šventai Dvasiai nužengiant, taip dabar Jis ėmė Mistišką Kūną arba Bažnyčią iš žmoniškumo iščios tai pačiai Šventai Dvasiai matant. Per šį Kūną, Kristus iš Tėvo dešinės tęsia tą patį darbą kurį veikė būdamas su fiziniu kūnu, tai yra, mokina, valdo, pašvenčia.

Bažnyčia todėl yra Kūnas, nes susidaro iš milijono žmonių. Ji vadinasi mistiškas kūnas, todėl kad ryšys, kuris palaiko narius nėra dirbtinas "mokslo šūkis" ar "patriotizmas" bet Meilės Dvasia, kuri yra Trečiasis Asmuo Švenčiausios Trejybės.

Lygiai panašiai kaip žmogaus kūnas susideda iš neapskaitomai daug celių ir organizmų, kaip akis tai ne ausis, nė ranka ne koja, nė plaučiai tai ne širdis, bet visi yra nariai čielybės, dėl to kad juos valdo viena galva ir gaivina viena Siela, taip ir Mistiškame Kūne, Bažnyčioje, vienuolė ne motina, kunigas ne pasaulietis, misijonierius ne kardinolas, tarnautojai ne vyskupai, o bėgti visi vienas, nes juos valdo viena galva, kuri yra garbingai valdantįs Kristaus Vietininkas, Pijus XI ir visi gaivinami viena Dvasia, kuri yra Dievo Meilės Dvasia.

Štai vienatinis daiktas, kuris nugalės komunizmą. Pasaulis negal išaiškinti kaip Bažnyčia išlaikė tikėjimo vienumą ir Sakramentus nuo Kristaus laikų. Kvailai jie aiškina, kad tai dėl jos gero organizavimo, jos griežtos drausmės. Bet tas ne tikras išaiškinimas. Mistiško Kūno vienybės šaltinis yra ne tik Šventoji Dvasia, kuri yra to Kūno Siela padarinti visus narius vienu kaip kūno sanariai sudaro vieną žmogų; — ne tik Kristaus Vietininkas, kurs yra to Kūno galva; bet paslaptis to vieningumo taipgi randasi tame, kad tas Kūnas mintą Kristaus Dieviškuoju Gyvenimu, tai yra Eucharistija.

V. J. Sabas

Genijams sekė viskas, dėlto, kad jie mokėjo kaip sunaudoti minutes ir sekundas.

Jei žmogus vieną ir kitą dalyką atidės "kol turės liusesnio laiko," tebūna užtikrintas, jog tas liusesnis laikas nepasirodys. Jei ketini palikti savo pėdas laiko smėlyne, tai nuimk kojas nuo kedės.

Žymusis misijonierius jėzuitas Delrio papasakoja sekantį įvykį:— 1617 metais Cambraijos mieste, Prancūzijoje gyveno viena velnio apsėstoji moteriškė. Vyresnysis, cievotas ir mokytas tuo miesto kunigas žinodamas apie moteriškės nelaimingąją padėtį, atvyko pas ją ir atkalbėjo tam tinkamas Bažnyčios paskirtas velnius išvaryti maldas — egzortus. Bet, velnias juokais palaikė jo maldas ir jį išjuokė. Vieną dieną, kunigas tuoj po šv. Mišių nuvyko pas nelaimingąją. Velnias jau iš tolo pradėjo šaukti: "Šiandien esi labai tvirtas, kadangi turi savyje Duoną, kurią priėmėi prie altoriaus."

"Neišsikalbėk," tarė kunigas. "Jei ta duona, kurią aš priėmiau šv. Komunijos laiku yra vien duona, tai mano žodžiai ir valdžia tave neįveiks. Bet, jeigu yra, kaip aš tvirtai tikiu, mūsų Išganytojo Jėzaus Kristaus tikras Kūnas — ir Kraujas, įsakau tau JO VARDU iš moteriškės išeiti. Ta pačia sekunda velnias baisiai suriko ir apšleido moteriškę ant visados.

*Kazys Karalius***Kalinio Malda**

O neatstunk manęs parpuolusio, Marija!
Šaukiuosi į Tave, o Dievo Motina, —
Sieloj žaizda įsisiūbavusi negyja...
Ir širdį vystančią skausmais vien sotina.

Baisi naktis klampina mano skausmo balsą.
Ir iš akių išspaudžia karčią ašarą,
O Motina, nors Tu išgirski silpną garsą —
Atsiūski žydinčią gėlėmis vasarą.

Atleiski nuodėmes jaunystėje darytas...
Priimki mano, kalinio, meldimą!
Sieloje vėl nusišypsos saulėtas rytas...
Kai nuo Tavęs aš gausiu išrišimą.

"Kas nors priima vieną tokį kūdikį mano vardu tas mane (Jėzų) priima." (Mato XVIII, 5).

Kun. Pr. J. Vaitukaitis

ATGAILOS SAKRAMENTAS

PER šv. Krikšto Sakramentą žmogus tampa Kristaus tikrosios Bažnyčios narys; per Sutvirtinimo Sakramentą jis tampa sutvirtintas, kad būtų tvirtas ir drąsus kareivis; Kristaus Kūnas ir Kraujas žmogui duoda dvasinį peną bei maistą. Tačiau, nežiūrint to visa, žmogui yra labai sunku eiti tiesiu ir siauru keliu. Nuo to laiko, kai pirmpradė nuodėmė nusilpnino žmogaus valią ir užtemdė žmogiškas galias, žmogus yra palinkęs į nuodėmę, kuri suardo draugingo santykiavimo ryšius tarp silpno žmogaus ir jo Kūrėjo. Nusidėjėlis žmogus jau nebėra Dievo vaikas ir draugas, nebėra dangaus karalystės paveldėtojas. Nuodėmė stovi tarp Dievo ir žmogaus, nuodėmė ardo vienybę tarp Dievo ir žmogaus; ir kad draugystė tarp Dievo ir žmogaus būtų atnaujinta, nuodėmę reikia panaikinti. Ir tai padaroma per Atgailos Sakramentą bei Sakramentalinę Išpažintį.

Išpažintis yra žodis, kurs dažnai yra klaidingai suprantamas tarp kitatikių. Iš jų daugelis sako, kad išpažintis yra nenaturališka, vėl kiti sprendžia, kad ji yra nepakenčiama ir vien tik nepakeliama sunkenybė, užkrauta ant žmogaus pečių. Iš jų tarpo galima kartais išgirsti priekaištą: "Aš norėčiau tapti ir būti katalikas, jei nebūtų priedermės ėjimo prie išpažinties." Tačiau, jie nesupranta, kad Atgailos Sakramentas bei Sakramentalinė išpažintis yra viena iš didžiausių malonių, ką Dievas žmogui yra davęs.

Ar išpažintis yra nenaturališka

Visai ne! Pačioje tikrumoje, ji yra prasčiausia ir prieinamiausia pareiga kasdieniniame gyvenime. Tą punktą mums tiksliai atvaizduos sekanti istorija. — Du bernaičiai, bežaisdami palantą apie namus, išmušė brangintą langą. Kai jų tėvas, grįžęs iš darbo, pamatė, kokia blėdis buvo padaryta, taip labai užsirūstino ir įtužo, kad abu vaikai pabėgo iš išgąsčio. Jiedu dieną praleido besislapstydami. Artinantis nakčiai, jie jautė, kad reikia atsiprašyti tė-

vo ir priimti bausmę. Ir jiedu atėjo prieš tėvą, labai apgailestaudami, ir išpažino padarytą blėdingą klaidą. Bet jų tėvo veidas buvo dar rūstingas. "Ar jūs tikrai apgailestaujate?" paklausė tėvas. "Mes tikrai apgailestaujame," atsakė bernaičiai. "O ar prižadate būti atsargesni ateityje?" "Prižadame." "Iš jūsų taupomų pinigėlių, ar imsite, kad pataisyti langą?" Taip padarysime," atsakė vaikai. "Tuomet," tarė tėvas, "jūs esate ir vėl mano brangūs vaikeliai."

Argi čia yra kas nors nepaprasta ir nenaturališka tokiam atsitikimui? Argi taip neatsitinka kas dieną? Argi taip neatsitaike ir tau pačiam? Atgailestaujančia širdimi abu bernaičiai padarė išpažintį savo tėvui, kad padarė blėdingą klaidą, prižadėdami atlyginti už padarytą žalą. Sakramentalinėje išpažintyje mūsų Dangiškajam Tėvui mes pasakome savo padarytas klaidas per Jo atstovautoją, kunigą.

Taigi, išpažintis nėra nenaturališka, bet, priešingai, ji susiderina ir yra vienybėje su žmogiška prigimtimi. Dievas mums davė į mūsų vidų ką tokio, kas nuolatai mums primena apie mūsų pačių klaidas. Net kiekiausias prasikaltėlis ir nusidėjėlis negali savo sąžinės nutildinti. Ji visada klebena į mūsų vidaus duris: "Tu padarėi pikta. Turi atgailestauti bei atsisteisti." Tai yra sąžinės balsas, kurs yra nenumalšinamas, nors kartais norime jo negirdėti.

Garsus dainius, vardu Ibykus, buvo kelionėje į sportiškas rungtynes, kurios turėjo įvykti Korinto istmoje. Kai ėjo pro girią, du galvažudžiai jį sustabdė. Ir kadangi dainius nenorėjo pasiduoti, besigynant, jis nužudytas. Tuo pačiu momentu dangrų pulkas skrido į pietus. Dainius Ibykus, išduodamas paskutinį kvapą, šaukėsi gandrų, kad paimtų liūdymą apie jo nužudymą ir atkeršintų jo mirtį. Gi abu galvažudžiai leidosi tolesnėn kelionėn į įvykstančias rungtynes. Kai prasidėjo vaidmuo, gauta žinia apie dainiaus nužudymą. Keršto deivės

įžengė į areną ir savo dainomis įkvėpė žiūrovus teisingumo baime. Tuo tarpu gandrų pulkas užtemdė padangę. Du galvažudžiai žvelgė vienas į kitą. Ir vienas jų tarė: "Žiūr, tai dainiaus Ibyko gandrai!" Tie ištarti žodžiai suindomino šalia esančius, nes jau buvo žinoma, kad dainiaus Ibykus buvo nužudytas. Abu galvažudžiai tapo suimti ir buvo nuteisti mirti. Sąžinės balsas juos išdavė, nes ji vieno lūpomis prakalbėjo nelemtą išsitaramą.

Taip pat ir nuodėmė visada yra prieš mūsų atmintį. Sąžinės balsas neleidžia pamiršti. Ir kaip geriau jaučiamės, kai atvirai išpažįstame apie blogą, kurį padarėme savo artimui. Kaip ramūs esame, kai pilnai savo kaltes išpažįstame Dievo atstovui su gailėstaujančia ir sutrinta širdimi.

Be to, Dievo gerumas ir visagalybė reikalauja, kad būtų išpažintis. Dievas trokšta ir nori, kad visi žmonės būtų išganyti, kad visi apturėtų amžinąją laimę. Tačiau, nieko sutepto ir nuodėmingo negali įeiti į dangų. Visagalis Dievas taip pat žino, kaip silpnas yra žmogus, kad dažnai pasiduoda pagundai, kad papildo nuodėmę. Be susitaikinimo priemonių su Dievu, žmogui nieko neliktų, kaip vienai sielvartai ir desperacija. Tačiau, Dievas iš beribės meilės ir gailėstingumo įsteigė išganyimo priemones per Atgailos Sakramentą. Tai yra teisybės tribūna. Per šv. Išpažintį kunigui mes pasakome savo nuodėmes, darome gailėsčio aktą, nuoširdžiai prižadame saugotis nuodėmių, išreiškiame mūsų norą ir sutikimą daryti gyvenimo pataisą. Kunigas iškilmingai duoda išrišimą, ir mūsų nuodėmės yra atleistos. Tuomet mes esame bičiulingoje draugystėje su mūsų Dangiškuoju Tėvu, dalinamės anų dviejų vaikučių laimingais jausmais, kad jų tėvas jiems atleidžia už lango išmušimą.

Todėl, gerai supraskime, kad sakramentalinė išpažintis nėra nenaturališka ir nesipriešina žmogaus prigimčiai, bet, tiksliau kalbant, yra mūsų pačių gyvenimo dalis.

Sakramentalinė išpažintis Dievo įsteigta

Sakramentalinės išpažinties priešai dažnai kartoja: "Ausinė išpažintis yra paties žmogaus išradimas." Tokis priekaištis rodo, kad priešai kalba netiesą arba yra tikri

ignorantai, neapsipažinę su tikrais faktais. Štai, kad ir Kalvinas, Katalikų Bažnyčios priešas ir pagarsėjęs "reformatorius," tvirtino, būk ausinę išpažintį Popiežius Innocentas III įvedė 1215 metais ketvirtame Laterano Susirinkime. Tokis tvirtinimas, žinoma, yra vien paprastas išsireiškinimas ir nepagrįstas įrodymais.

Katalikų Bažnyčioje, kaip ir pirmais krikščionybės amžiais, išpažintis visada laikoma, kaip dievingoji įstaiga. Jei išpažintis būtų žmogiškoji įstaiga, jei Popiežiai būtų įsteigę išpažintį, tai skaitytume kokį nors protestą Katalikų Bažnyčios istorijos puslapiuose. Rytų Ortodoksų Bažnyčia ir kitos rytinės bažnyčios, kurios atsiskyrė nuo Romos Katalikų Bažnyčios, betgi užlaikė ausinę išpažintį, nes jos visos pripažino, kad išpažintis turi dieviškąją pradžią.

Kas nori, gali sakyti, kad pasauliečiai nežino tikrųjų faktų, tačiau, kas gali panašiai sakyti apie katalikų kunigiją? Tai yrai, kurie savo visą gyvenimą pašvenčia, bestudijuodami teologiją, Dievo apreiškimas tiesas ir Bažnyčios teises. Jie, nėra abejonės, būtų radę, jog išpažintis yra žmogiškas padaras, jei tai būtų buvus teisybė. Ir susijungę, jie būtų pakėlę visuotiną protestą. Tačiau, nesurandoma tokio rekordo, o kunigai žino ir neabejoja, kad Dievas, o ne žmogus, įsteigė išpažintį.

Prie progos, čia galėsime pasinaudoti keliais liūdininkais iš ankstyvos Katalikų Bažnyčios istorijos apie ausinę išpažintį. Štai, Origenas, gyvenęs 185-254 metais, aiškiai kalba apie ausinę išpažintį, komentuo-damas 27 psalmę. Jis žymi: "Kai pats valgai nesuvirškinamą valgį ir kai paties skilvis yra užkietėjęs, pats turėsi kentėti iki viduriai nepasiliuosuos. Taip pat ir nusi-dėjėliai, kurie slepia ir laiko nuodėmes savo prieglobstyje, nuo to laiko pradeda sirgti ir serga net iki mirčiai. Tačiau, jei jie save apkaltins, išpažins savo nuodėmes ir išvems savo prasikaltimus, tuomet iš savo sielos jie visai išnaikins pikto pagrindą. Rūpestingai pasirink tą, kuriam nori savo nuodėmes išpažinti. Gerai pažink būdą gydytojo, kuriam nori apsaugoti savo ligos stovį.... Jei jis tau duos patarimų, sek juos. O jei jis manys, kad tavo ligos stovis yra tokis, kad reikalinga bažnyčioje

viešai pagarsinti ligos stovį tavo brolių su-
tvirtinimui ir tavo paties sekmingam išgy-
dymui, nesvyruok taip daryti, kaip įsako-
ma....”

O Šv. Cyprijonas (200-285 rašo: “Nors
tie krikščionys nepapildė prasikaltimų sac-
rificati arba libellatici, bet, kadangi jie tu-
rėjo palaidūnystės mintį, jų pareiga yra
save apkaltinti visu paprastumu ir gailės-
timi Viešpaties kunigams, padaryti viešą
atgailą ir palaidoti savo nuodėmes.... Te-
gu kiekvienas iš jūsų IŠPAŽĮSTA SAVO
NUODĖMES, kuomet dar yra laiko, ir jo
užganapadarymas ir kunigo absoliucija
Viešpačiui yra labai patinkama.”

Iš to visa yra gan aišku, kad pirmieji
krikščionys liūdija apie ausinės išpažinties
esimą. Ir visai nenuostabu, kadangi pats
Jėzus Kristus įsteigė tą Atgailos Sakra-
mentą. Šv. Rašte, nors niekur neminima
ausinė išpažintis, nes Dieviškasis Mokyto-
jas nepasakė: “Šiuomi aš įsteigiu Atgailos
Sakramentą,” o vienok randame daugelį
skirsnų, kuriuose apie tai kalbama ryškiai
ir definityviai. Aiškiai Evangelijose skai-
tome, kad Jėzus Kristus apaštalam davė
galybę atleisti nuodėmes. Šv. Petriui, Savo
vietininkui čia, žemėje, Viešpats Jėzus davė
didelę ir galingą valdžią, apie kurią Šv.
Matas rašo: “Tau aš duosiu dangaus ka-
ralystės raktus; ką tu suriši čia, žemėje,
bus surišta ir danguje, ir ką tu atriši že-
mėje, bus atrišta danguje” (XVI, 19).
Apie tai dar aiškiau kalbama Šv. Jono
Evangelijoje: “Kaip Tėvas mane siuntė,
taip ir aš jus siunčiu.” Tai pasakęs, Jis
kvėpė į juos ir jiems tarė: “Imkite Šven-
tąją Dvasią. Kam nuodėmes atleisite, tam
jos atleistos, ir kam sulaikysite, jos sulai-
kytos” (XX, 21-23).

Jėzus Kristus atėjo į šį pasaulį išga-
nyti nusidėjėlius, prisiimdamas ant Savęs
visų žmonių nuodėmes. “Jėzus Kristus atė-
jo į šį pasaulį, kad išganyti nusidėjėlius,”
Šv. Povilas rašo apaštalui Timotiejui. Jis
atleido Marijai Magdalenai, kuri buvo su-
gauta svetimoterystėje. Taip pat atleido
stabo ištiktajam, atgailėstaujančiam latrui
ir kitiems.

Iš tikrųjų, tai yra tiesa, kad vien Die-
vas tegali atleisti nuodėmes. Jis įpareigojo

apaštalus ir toji galybė nuo apaštalu par-
ėjo jų įpėdiniams. Kokia gi nauda būtų
buvus iš to įpareigavimo, ir kokia gi nau-
da būtų mums buvus, jei išmirus apašta-
lams, nuodėmių atleidimo galybė būtų pa-
sibaigusi? Išpažintis šiandien yra taip rei-
kalinga, kaip ir apaštalu laikais, nes nuodė-
mė vaidina svarbų vaidmenį šiame pasau-
lyje žmonių tarpe ir nuodėmė liekasi užda-
ras, kurs žmonėms uždaro įėjimą į dangų.
Gi per šv. Išpažintį žmonės išsilaisvina iš
nuodėmių ir tampa Dievo mylimi vaikeliai
ir dangaus paveldėtojai.

Šv. Povilas, tautų didelis apaštalas,
taip pat žymi išpažintį, rašydamas į Korin-
ticėjus: “Tai visa yra iš Dievo, kurs sude-
rino mus su Savim per Jėzų Kristų ir
mums davė suderinimo tarnystę” (2 Kor.
V. 18). Toji suderinimo tarnystė su Dievu
yra sakramentalinės išpažinties tribūna.

Mes turime būti labai dėkingi Dievui
už tokią meilingą sakramentalinę malonę ir
naudokimės, kad apturėjus amžinąją laimę
danguje, kur per amžius galėsime garbinti
Dievą, mūsų Kūrėją.

Sakramentalinės išpažinties paslaptis

“Kam nuodėmes atleisite, tam jos at-
leistos, ir kam sulaikysite, jos sulaikytos.”
Taigi, apaštalai ir jų įpėdiniai turėjo nu-
spręsti, ar penitentui atleidžiama nuodė-
mės, ar ne. Jie yra teisėjai ir kaipo tokie
taria galutiną ištarmę. Tačiau, kaip apaš-
talai galėjo žinoti, ir kaip kunigai šiandien
galėtų žinoti, kokią ištarmę tarti, nebent
nusidėjėlis pasirodo prieš juos ir išpažįsta
savo kaltes?

Nuodėmų klausyklą galima prilyginti teis-
mo tribūnai. Teisėjo sostą užima Kristaus
atstovautojas, būtent, kunigas. Tame teis-
me randasi tik kitas vienas asmuo, būtent,
nusidėjėlis, kaltininkas, penitentas, kurs tuo
pačiu laiku yra ir tardomasis ir apsigynė-
jas ir liūdininkas. Žmogus apskundžia pats
save. Čia nėra prokuratoriaus, kurs kalti-
nančia ranka grąso į jį ir reikalauja aš-
triausios baudmės. Čia nėra advokato dėl
apsigynėjo. Ir jų nereikia, nes čia yra
gailėstingumo, o ne rūstybės teismas. Pe-
nitento nebaido mintys apie kalėjimo auk-
štas sienas ir geležimis apkaltus narvus.
Čia teisėjo ištarmė neskamba: “Aš tave

pasmerkiu!" Tačiau, skamba: "Aš tau atleidžiu!"

Gailestingąjį Dievą atstovaujantis Kunigas yra teisėjas. Ir, jei nusidėjėlis prieš jį stoja ir savo kaltes išpažįsta sutrinta širdimi ir prižada ateityje saugotis nusikaltimų, tai kunigas ištaria absoliucijos žodžius.

Ir žmogus išeina iš nuodėmklausyklos, ne kaip pasmerktas nusikaltėlis, bet laisvas, kuriam praėti nusizengimai tapo atleisti, žmogus dar kartą tampa savo Kūrėjo sūnus ir vaikas.

Todėl, kokia gi priežastis yra bijotis tos gailestingumo tribūnos? Dėlko turime taip ilgai lūkuriuoti ir laukti. Dėl ko tuojau nepasirodyti prieš Dievą ir Jam neatverti savo širdies, nepasakyti savo kalčių, neprižadėti, kad apgailestaujame ir žadame būti geresniais ateityje? Visa galime įgyti ir nieko neprarasti. Tuo būdu galime pelnyti brangiausią dovaną, patį dangų. O atitolant nuo nuodėmklausyklos, gali mums reikšti amžinasis prakeikimas.

Argi pats bijaisi savo kaltes išpažinti kunigui? Atsimink, kad nuodėmklausis yra Kristaus atstovaujantis, kad jis veikia Kristaus vardu ir kad jis surištas iškilmingiausia priesaika niekada neišduoti to, ką girdi nuodėmklausykloje. Jis pirma neteks savo gyvybės, ir mirs negu atvers savo burną ir kalbės apie išpažinties paslapties dalykus.

Tuose dalykuose istorija duoda daugelį pavyzdžių apie kunigų heroizumą. Sekantis įvykis buvo Prancūzijoje. Vieno kunigaikščio palociuje keletas kambarių buvo pavesta kapelionui. Vieną vakarą kapelionas išgirdo beldimą į duris. Jąs atidaręs, matė vyrą, kurs pasisakė, norįs eiti išpažinties, per kurią trokšta kapelionui pasakyti netikėtai svarbią žinią. Kapelionas jį įleido ir priėngė prie išpažinties. Tada tas vyras kapelionui išpažįsta apie suokalbį, kad planai jau yra sudaryti dinamitu išsprogdinti kunigaikščio palocių dar tą pačią naktį apie pirmą valandą ir kad jis pats yra skirtas tam baisėtinam darbui atlikti. Nuodėmklausis nuoširdžiai mėgino jį atkalbėti nuo baisaus pasikėsėnimo. Tačiau, kapeliono visos pastangos nuėjo niekais, nes kaltininkas

nenorėjo atsisakyti nuo pasikėsėnimo užsiėmimo. Dėl to kapelionas jam nedavė išrišimo ir pasikėsėntojas apleido kapeliono butą.

(Bus daugiau)

Katalikų Bažnyčia skiria lapkriėio mėnesį specialėms maldoms už mirusiuosius. Visus tikinėiuosius ragina, kad jie lapkriėio mėnesį, pradėjęs Vėlinėms, atsimintų kenčiančias sielas skaistykloje, už jas melstųsi ir dažniau lankytų mirusiųjų kapus.

Už kapų lankymą yra skiriamas gausus atlaidas, kurį galima aukoti už mirusiuosius.

Nuo krikščionybės pradžios laikų katalikai nepaprastai gerbė mirusiųjų kapus ir iki mūsų dienų kapai laikomi šventa vieta, puošiami ir gražiai užlaikomi.

Prašan melstis už mane visų, kurie mane pažino ir visų, kurie mane mylėjo.
— Sv. Eftemas.

Marijonų Kolegijos Rėmėja

A. † A.

MARIJONA BULAVIENĖ

mirė spalį 21 d.

Tėvai Marijonai atlaikys lapkr. 18-19 dd. už jos sielą dvejas šv. Mišias.

Malonėkite visi Marijonų Kolegijos Rėmėjai-jos sukalbėti po dalį Rožančiaus ir šiaip pasimelsti už ją, kad Dievas būtų jai gailestingas.

SUSIMĄSTYMAS

Marija, nekaltoji žemės mergaitė, tu pamilai nuodėmių žemę, tu, be nuodėmės!

Seniai tenai toli, kur vidurdienį šešėlis būna trumpesnis už daiktą, tu vaikščiojai žeme, kvėpavai oru ir valgei duoną. Tu buvai kukli, kaip mimoza, ir nekalta, kaip lelija. Tu patikai žmonėms ir Dievui patikai, nes jis išrinko tave savo Sūnaus motina.

Visas tavo gyvenimas buvo meilė ir kančia. O kaip karštai mokėjai tu mylėti! Kaip tyliai tu kentėjai skausmus!

Tu neturėjai valdovės diademos, neturėjai aukso ir žemių, net tarnų neturėjai tu. Tu nežinėjai, kokia didelė žemė ir kad yra upių didesnių už Nilą. Tu nematei aukštesnių kalnų už Palestinos kalnus ir karštesnės saulės už Aigipto saulę.

Su savo Sūnum tu išvaikščiojai daug kelių, nešiodama širdyje didelį rūpestį ir didelę meilę. Tu gyvenai nepaprasta laime, kai Sūnus savo šventa ranka laimino žmones. Tu sielojaisi, ir tavo veidas buvo apsiniaukęs nuo skausmo, kai už kaltus žmones Sūnus nekalčiai kentėjo ant Kryžiaus.

O motina, o mergaite, kokia tu skaisči, kokia tu šventa, kokia tu amžina!

Dievo siųsti angelai ant savo švelnių sparnų tave skaisčią, šventą, amžiną, nusiņešė į dangų. Ten tavo garbė yra be pabaigos, o žemėje tavo vardas bus minimas tol, kol ji gyvens.

Marija, nekaltoji žemės mergaite, tu pamilai nuodėmių žemę, tu, be nuodėmės!

Dabar jau nėra tokios vietos, kur tu nebūtum. Tavo meilės yra pilnas Dievų pasaulis. Tu esi begalinis pasigailėjimas ir paguoda.

Tu gyveni išpuoštuose altoriuose, turtinguose rūnuose ir bėdinose lūšnelėse, tu gyveni kryžkelėse, kalnuose ir vandenyse, tu gyveni mūsų mintyse, darbuose ir širdyje, kartais mums to net nežinant.

Tavo pagalbos prašo šventieji, prasti žmonės ir piratai, ir jie, užklupti audrų, tau, Stella Maris (Marių Žvaigždė — Red.), užžiebia žvakes.

Tave garbina žmonės savo darbais, paukščiai savo giesmėmis ir gėlės savo kvapai.

Tavo meilė yra karštesnė už saulės šviesą ir nėra tokios didelės nuodėmės, kurios tu prašoma nedovanotum. Tu esi ištikima be palyginimo, ir mes su tavim pasidaliname kiekviena savo paslaptimi. Tu mums esi nekalčiausioji žemės mergaitė.

Tu esi amžinas pavyzdys.

Marija, tu esi skaisti, šventa, amžina!

....

“P-ris”

Kanados Taurė Trofėja

Kanados pulkininkas G. L. P. Grant-Suttie lankydamasi Lietuvoje padovanojo Kanados Taurę Trofėja kaip savo pereinamąją dovaną Lietuvos gimnazijoms, kurios kiekvienais metais geriausiai pasižymės fiziškame auklėjime ir sportuose. Šiais metais šią žymaus Lietuvos draugo kanadiečio dovaną laimės Aušros Berniukų Gimnazija sportų turnamente, kuris įvyko Kaune birželio 15 ir 16 dienomis. Toks Lietuvai palankumo ženklas iš pulkininko G. L. P. Grant-Suttie be abejojimo visų lietuvių didžiai vertinamas.

Arėjas Vilks.

ĮDOMIOS ŽINELĖS

Vokietijoje yra 6 arkivyskupai, 18 vyskupų ir 20,541 kunigų. Vyrų vienuolynų yra 594; gi seserų 6,924 su 74,956 seserų. Prūsijoje yra per 12,000,000 katalikų. Prūsijoje, žinoma, yra daug mažiau katalikų negu kitose Vokietijos dalyse. Pavyzdžiui, Brevarija veik visa susideda iš katalikų. Tą pat galime pastebėti ir apie pietinę Vokietijos dalį.

Vatikanas yra didžiausia privati gyvenamoji vieta pasaulyje. Jame yra keleta tūkstančių kambarių, kuriuose Popiežiai gyvena nuo 1377 m. Šv. Petro bazilika yra milžiniška statyba. Pradėta statyti 1506 m., ir tiksliai baigta 126 metai vėliau. Turi 151 pėdų ilgio ir sutalpo per 100,000 žmonių.

Sulyg 1930 m. censų Vatikano mieste yra 632 gyventojai. Iki 1871 m. laikinė popiežių valdžia turėjo per tris milijonus žmonių po savo globa.

A. P. S.

1085254

Rytinių Valstybių Kolegijos Rėmėjų Ketvirtojo Seimo Protokolas

KOLEGIJOS Rėmėjų ketvirtasis seimas įvyko spalio m. 24 d. 1935 m. Marianapolio Kolegijos rūmuose. Seimas pradėtas iškilmingomis šv. Mišiomis, kurias atlaikė kun. dr. J. Navickas, asistuojant kun. P. Skrodeniu, diakonui ir kun. A. Švedui subdiakonui. Iškilmėms pritaikintą pamokslą pasakė kun. J. Vaškevičius. Mišių metu giedojo kolegijos choras.

Po pamaldų įvyko bendri pietūs. Seimo posėdis prasidėjo antrą valandą po pietų. Kun. J. Navickas, atidarydamas seimą, sukalbėjo maldą ir pasveikino susirinkusius.

Toliau buvo atstovų registracija. Stud. P. Balčiūnas pranešė, kad yra susirinkę 57 atstovai iš įvairių skyrių: Worcester 16, Boston 4, Waterbury 5, Providence 7, Brockton 12, Marianapolis 13.

Į seimo valdybą įėjo sekantieji asmenys: p. Juozas Svirskas, pirm., p. Saurienė pavaduotoja; sekretoriais p. Elena Wosyliūtė ir stud. J. Šakočius. Rezoliucijų komisijon įėjo: kun. J. Vaškevičius, p. J. Pilipauskas ir p. Dilionienė; sveikinimo komisija — kun. A. Švedas, p. V. Rimša ir stud. P. Balčiūnas.

Perskaityti pasveikinimai laiškais. Jo Prakilnybė kun. J. Jakaitis, Tėvų Marijonų provincijolas, prisiuntė sekantį pasveikinimą:

“Brangieji Dvasiškieji Tėveliai ir Pasauliečiai:— Kaip man gaila, kad šiandien negaliu sykiu būti su Jumis, tame metinia-me Marijonų Rėmėjų Suvažiavime!... Bent raštu nuoširdžiausiai sveikinu Jus, mūsų kilnadvasiai Geradariai! Reiškiu Jums mano nuoširdžiausią dėkingumą už šelpimą mūsų vedamosios Kolegijos ir šviežiai įsteigtosios Seminarijos. Per gerosios mūsų Dangiškosios Motinėls užtarimą melsiu Viešpaties Dievo laiminti Jus visus ilgu amželiu. ir teikti Jums galimybės ir toliau gerais darbais pasižymėti. Malonėkite prisiimti mano nuoširdžiausius Jums linkėjimus. — Kun. Jonas J. Jakaitis, M.I.C., Marijonų Provincijolas Amerikoje.”

Laiškais, su aukomis, gauta nemaža pasveikinimų. Juos prisiuntė šie kolegijos prieteliai: Worcester Rėmėjų 12 skyrius (\$15), kun. P. Virmauskas (\$10), Boston Rėmėjų skyrius (\$5), Boston Tretrininkai (\$5), Brockton Altoriaus Pagražinimo Draugija (\$5), Brockton Tretrininkai (\$5), pp. Markevičiai (\$5), pp. Vyčiai (\$5), pp. Ringailai (\$3), Antanina Tamoševičienė (\$5), Antanina Majauskaitė (\$5), pp. Mažuknai (\$5), pp. Skarupskai (\$1) ir Rugštelienė (\$1), p. Labutienė (\$1), Anastazija Tamošunienė (\$2) ir Marijonų Seminarijos klierikai, Hinsdale, Ill.

Žodžiu sveikino daugelis delegatų, pridėdami kaikurie ir savo aukas: kun. A. Petraitis (\$25), p. V. Rimša (\$5), kun. A. Būblys sveikino Marijonų Vienuolijos vardu, dr. J. Rimavičius — kolegijos mokytojų vardu, stud. J. Šakočius studentų vardu, kun. J. Vaškevičius Lietuvos Vyčių vardu, stud. J. Stankus Marianapolio High School vardu, stud. A. Bambalas Kolegijos Meno Sekcijos vardu, kun. A. Švedas Blaivininkų vardu, p. J. Pilipauskas “Studentų Žodžio” vardu, kun. J. Vaitekūnas, kun. J. Švagždys, p. Jakavonytė ir kiti.

Išklausius pasveikinimų, sekretorė p. Dilionienė perskaitė pereitų metų protokolą, kuris su pagyrimu buvo priimtas. Atstovai svarstė kai kurias vietas iš protokolo. Pasireiškė bendra mintis, kad skyriai tęstų toliau savo darbą, sukeldami numatytą \$300 kvotą, kad įsteigus neturtingam studentui stipendiją. Kiti svarstymai įteikti rezoliucijų komisijai. Toliau sekė pranešimai iš kuopų. Nuo Worcester kuopos kalbėjo p. V. Rimša, Providence — kun. J. Vaitekūnas, Boston — p. Nanartavičienė, Brockton — Akstinas. Visur dirbta, ar tai paruošiant nuosavą pramogą, ar tai pagelbstint studentams pastatyti veikalą jų kolonijoj ar tai prisidėta prie bendro Lietuvių Dienos paruošimo Marianapolyj. Vienas atsilankusių svečių p. Ramanauskas, Brockton, Mass., paaukojo kolegijai tris lotus žemės Bostono apylinkėj ant jūrų kranto. Seimas reikšdamas gerb. Prieteliui dė-

kingumo, išnešė sekančią rezoliuciją: Kadangi bet kokia moralinė ar materialinė pagalba Kolegijai yra labai brangi, ir

Kadangi p. Ramanauskas, nežiūrint šių laikų sukių gyvenimo sąlygų, paaukojo Kolegijai tris žemės sklypus,

Todel, Ketvirtasis Kolegijos Rėmėjų Seimas reiškia jam nuoširdžiausią padėką.

Vienbalsiai užgirti sekantieji sumanymai:

1. Kadangi kai kurie skyriai ruošiasi savose kolonijose padaryti lioteriją, išreikštas pageidavimas, kad šiais metais būtų suruošta bendra visuose miestuose, su visų skyrių pagalba, lioterija.

2. Šiais metais ruošti vaju: A. prašyti Tėvų Marijonų pad duotų šiam darbui kunigą; B. prašyti gerb. Kunigų Klebonų, kad leistų savo parapijose atgaivinti skyrius. Kai kurie gerb. Klebonų gal leistų ir aukų parinkti.

3. Ruošti KOLEGIJOS DIENĄ Marianapolio parke atskirai nuo kitų piknikų ir pelno su kitomis organizacijomis nesidalinti.

4. Per spaudą raginti, kad tėvai savo sūnus leistų į lietuvišką kolegiją, tokiu būdu išauklėdami juos lietuviais, kurie būtų saviems žmonėms naudingi.

5. Jau du metai kaip vietiniai Rėmėjų skyriai ruošia įvairias pramogas, kurių pelną skiria sudarymui vienos STIPENDIJOS. Būtų gera, kad skyriai šio darbo neužmestų ir jį tęstų toliau. Po metų, kitų, turėsime vieną stipendiją kolegijoje daugiau.

6. Raginti lietuvius žmones, kad užsirašydintų "Studentų Žodį" ir tokiu būdu remtų tą svarbų visuomenės vadų auklėjimo darbą.

Iš skaitytojo protokolo pastabų, dalyvių diskusijų ir naujų sumanymų rezoliucijų komisija pagamino ir seimas užgyrė sekančias rezoliucijas:

Dėkingumo Pareiškimas

Kadangi Kolegijos įkūrimui ir jos palaikymui per dešimtį metų prisidėjo daugelis Gerb. Dvasios Vadų kaip savo gausiomis aukomis, taip ir nuoširdžiu palankumu, leisdami savo valdomose parapijose rinkti aukas;

Kadangi mūsų visi lietuviški laikraščiai visuomet užleisdavo vietas savo skilty-

se kiekvienam Kolegijos reikalui ir patys nuolatos ragino visuomenę šį darbą remti; ir

Kadangi šimtai mūsų Amerikos lietuvių katalikų metai iš metų savo aukomis ir savo nenuilstančiu darbu, sukeldami didelės sumas, rėmė ši mūsų išėvijos darbą —

— Todel Kolegijos Rėmėjų Seimas reiškia gilaus dėkingumo visiems savo geriems Prieteliams — Dvasios Vadams, Laikraščių Redaktoriams, ir visai miniai nuoširdžių Rėmėjų — kartu jų prašydamas ir toliau nepamiršti šio svarbaus reikalo, ypatingai šio vajeaus metu.

Statybos Reikalas

Kadangi Marianapolio Kolegijos patalpos yra per mažos, kad sutalpintų studentų skaičių;

Kadangi valstybės švietimo departamentas reikalauja šių naujų patalpų; ir

Kadangi šiai naujai statybai Marianapolis neturi jokių lėšų—

— Todel Rėmėjų Seimas nutaria eiti prie naujos statybos ir sukėlimui reikalingų lėšų užgiria sekančius būdus:

Pirma, prašyti Tėvų Marijonų vadovybės, kad nusikurtų vieną savo kunigų vaju vesti;

Antra, kreiptis į patalpius Gerb. Klebonus, kad jie leistų savo vedamose parapijose rinkti Kolegijai aukas;

Trečia, suruošti šiais metais lioteriją, kuri galėtų duoti pelno bent keleta tūkstančių dolerių; ir

Ketvirta, Marianapoly ruošti tik vieną vasaros pikniką — Kolegijos Dieną — ir jo pelną skirti naujai statybai.

KOLEGIJOS DIENOS ĮKURIMAS

Kadangi beveik visa lietuviškoji katalikiškoji visuomenė prisidėjo prie Lietuvių Kolegijos įkūrimo, todėl norinti savomis akimis šią įstaigą pamatyti ir joje paviešėti;

Kadangi pas mus yra paprotys bent kartą į metus sutraukti visą bendruomenę — organizacijas, parapijas, apylinkes — į bendrą pasilinksminimą, kurio pelnas skiriamas savojo centro išlaikymui; ir

Kadangi iki šiol ruošiamas Labor Day

Kolegijos naudai išvažiavimas duoda daugiau nuostolių negu pelno; Liepos gi Ketvirtą dieną Kolegijos reikalą visiškai nustumia šalin, mažai teatlygindama Kolegijai padaramus nuostolius ir išlaidas:—

— Todel Rėmėjų Seimas pataria Kolegijos Vadovybei susirūpinti savais reikalais ir nutaria, kviesdamas į talką visus Naujosios Anglijos Kolegijos rėmėjus, įkurti Kolegijos Dieną ir kiekvieną vasarą ją ruošti, kaip jau į paprotį įėjo, Ketvirtąją Dieną Liepos.

Spaudoje Propagandos Klausimu

Kadangi pastebima jog Kolegijos Rėmėjų organizacijos veikimas nesivysto deramu sklandumu dėl to kad organizacijos nariai ir visuomenė bendrai mažai nežino apie Marijonų Kongregaciją, josios istoriją ir dabartinę veiklą Amerikos lietuvių religiniame, kultūriniame ir tautiniame gyvenime;

— Todel Seimas pageidauja, kad Marijonų Kongregacija išleistų informacinio pobūdžio brošurėlių išplatitimui visuomenės tarpe ir šiam propagandos darbui skirtų vieną nuolatinį žmogų.

Renkant kitiems metams valdybą, Seimas vienbalsiai nutarė palikti tą pačią, į kurią įeina: pirmininku kun. J. Vaitekūnas, pavaduotojais kun. P. Puidokas bei p. V. Parulis, išdininku kun. J. Navickas, raštininke ponis Delionienė, ir išdo globėjos: p. Vosylienė ir p. Urmonienė.

Nutarta padaryti rinkliava. Aukojo sekanti asmenys:

§5. — Kun. J. Vaitekūnas, Juozas Svirskas, Anastazija Piliponiūtė.

§2. — V. Andriuškienė, O. Siaurienė, O. Landziuvienė, J. Statkaitė, M. Bartkevičiūtė, kun. J. Švagždys, K. Gudanavičienė, S. Savickienė, p. Paruliai, E. Čiočys, P. Liolia.

§1. — J. Dzekevičius, F. Kundrotienė, S. Šeputienė, A. Morkūrienė, K. Vosylienė, E. Nanartavičienė, E. Savickas, V. Baliukonis, J. Štreimikis, J. Ramanauskas, J. Jakavonytė, P. Liolia, M. Delionienė.

Baigiantis Seimui, kun. J. Navickas savo nuoširdžioje kalboje pareiškė gilaus dėkingumo visiems Seimo dalyviams ir ypa-

tingai Seimo valdybai. Padėkos žodį tarė ir kun. J. Vaškevičius. Pirmininko pakviestas kun. J. Švagždys sukalbėjo maldą.

Pasibaigus posėdžiams, Seimo dalyviai, kolegijos studentai ir visi namiškiai suėjo į koplyčią, kur kun. J. Švagždys, asistuojant kun. A. Švedui ir kun. P. Skrodeniui, suteikė iškilmingą Švenčiausiu palaiminimą. Iškilmės pasibaigus, buvo patiekta bendra vakarienė. Svečiai gražiausioje nuotaukoje išsiskirstė namo.

Seimo prezidijumas:

Juozas Svirskas
Ona Siaurienė.

Sekretorijatas:

Elena Vosyliūtė
Jonas Šakočius

Kas Girdėt Marianapoly?

Milžiniškas darbas reikalauja milžiniškų jėgų, ir tik tuomet tas darbas pavyks ir atneš gražių vaisių, kuomet prisidės prie jo kilnios širdies, aukštų idealų, išmintingų, gabių ir pasiaukojusių darbininkų. Tokio veikėjų ir vadų būdo buvo Marianapolio Kolegijos steigėjai, kurie ir varo tą darbą pirmyn. Tarp jų randame visiems Amerikos lietuviams gerai pažįstamą, visuomenės darbe pasižymėjusį gerb. kun. Kazimierą Urbonavičių.

Kun. Urbonavičius gimė 1874 metais Kidoliškių kaime, Mariampolės parapijoje ir apskrityje, šviesoje šeimoje. Jo tėvas mokėsi Tėvų Marijonų aukštesnėje mokykloje. Kun. Urbonavičius gimnazijos mokslus ėjo Mariampolėje. Vėliau įstojo į Seinų dvasinę seminariją. 1897 m. vyskupas K. Ruškevičius išventino jį į kunigus. Kunigo pareigas ėjo Mariampolėje, Kaimelyje ir Poswiatne, Mozūrų krašte. 1905 metais atvyko į Amerikos Jungtines Valstybes ir klebonavo Shamokin, Pa., Lowell, Mass., Montello, Mass., So. Boston, Mass. ir Norwood, Mass.

Kun. Urbonavičius garbingų katalikų vadų tarpe Amerikoje užima pirmą vietą. Kaip kunigas, organizatorius, visuomenės veikėjas, laikraštinnikas, rašytojas ir poetas jis pasiaukojęs dirbo Bažnyčiai ir Tėvynei. Jis pasižymėjo ir pagarsėjo visose šitose srityse ir šiandien visi vienbalsiai jį

pripažįsta kaip žymiausią Amerikoje lietuvių literatą.

Švelnus, kilnus, tikras džentelmenas, visiems prieinamas, jis yra visų gerbiamas ir mylimas. Džiaugiamės rūs, turėdami tokį brangų kunigą savo mokytoju. Jojo nuveikti darbai yra mums inspiracija, jojo gyvenimas — pavyzdys. Vilos pavadinimas "Kmitville," kurioje jis gyvena, visuomet primena jojo gerumą, nuoširdumą. Kiekvienas Marianapolyje su gilia pagarba apie jį kalba.

Reiškiamo vilties, kad jis ilgus metus gyvens su mumis, dirbdamas mūsų jaunimui, kurį jis taip labai myli ir kurio reikais sielojasi.

LIŪDNAS ĮVYKIS:

Pereitą savaitę staigiai, širdies liga, mirė p. Kazimieras Činoris, Athol, Mass. Jojo sūnus Eduardas lanko Marianapolio kolegiją. Kun. A. Švedas ir kun. J. Vosylus buvo išvykę į Athol, kad pareikštų Kunigų Marijonų ir Kolegijos mokinių vardu gilios užuojautos jo žmonai ir vaikams. Laidotuvės įvyko 18 d. spalio mėn. Šv. Pranciškaus bažnyčioje, Athol, Mass. Dalyvavo penki kunigai. Egzekvijų metu, kun. Švedas ir kun. Vosylus laikė Šv. Mišias. Po egzekvijų, klebonas kun. Juraitis celebravo šv. Mišias. Jam asistavo kun. Vosylus dijakonu ir kun. Švedas subdijakonu. Prie šoninių altorių atlaikė šv. Mišias kun. V. Puidokas, Westfieldo klebonas, ir vietinis kun. Shea.

DIENYNAS:

Spalio 17 d. atvyko kelioms dienoms pas rūs pasiviešėtu iš Lietuvos grįžęs New Yorko klebonas, kun. J. Šeštukas.

Spalio 18 d. Providence, R. I. naujoje šv. Kazimiero bažnyčioje buvo šventinami kryžiaus keliai. Iškilnėse dalyvavo kun. J. Vaškevičius ir kun. V. Čižauskas.

Spalio 19 d. mūsų kolegistai lošė futbolą su Nichols Kolegija, Dudley, Mass. ir pralošė sumetirais 6-0.

Spalio 20 d. kun. J. Vosylus buvo išvykęs į Lowell, Mass. su dvasine pagalba pas kun. P. Strakauską.

Spalio 22 d. su Marianapoliu atsisveikino kun. dr. Juozas Pauliukonis, M.I.C.

Jis išvyko į Romą. Tenai lankys Biblišką Institutą ir specializuosis Šv. Rašto moksluose.

Spalio 23 d. kun. P. Strakauskas, Lowell, Mass., laikė pirmutinę šių metų mūsų studentams paskaitą. Kun. P. Strakauskas šiais metais kolegijoje duos visą eilę paskaitų visuomeniniams klausimais.

Spalio m. 24 d. grįžo iš Kingston, Pa. kun. A. Bublys, kur vasarą buvo pavadavęs vietinį kleboną kun. A. Inčiūra.

Pereitą savaitę kolegijoje lankėsi šie gerb. svečiai:— kun. P. Virmauskas, Boston, Mass.; kun. J. Šeštukas, New York; kun. P. Juraitis, Athol, Mass.; kun. A. Petraitis ir kun. S. Vembrė, Worcester, Mass.; kun. P. Juras, Lawrence, Mass.; kun. K. Jankus ir kun. J. Plevokas, Boston, Mass. ir kun. J. Vaitekūnas, Providence, R. I.

Verta Susirūpinti

Drumsto jūras judrios vilnys.
Kraustos debesys į krūvą.
Temsta dangus, baigias viltys,
Lietuvybė turbūt žūva!

Tiek jau metų išlaikyta,
Gaila būtų jos nustoti.
Buvo priešo pramatyta,
Bet nedrįsime kovoti.

Atvažiuo mūs tėveliai
Kūrė šeimas, viltį dėjo.
Štai suaugo jų vaikeliai,
Lietuviais būt nenorėjo.

Šiandien grėsia mums pavojus,
Nes jaunimas kalbą metė.
Ištautėjimas jiems rojus —
Ten vedami, bailiai sekė.

Kuria jie šeimynas savo —
Bet pas juos tu negirdėsi
Lietuviškai, nes ant namo
Ištautėjimo šmėklą regėsi.

O Jaunime, susipraskim!
Kam svetimas jungas traukti?
Kalbą brangią nepakaskim.
Lietuvybė tur vyrauti!

— Leonas Lievša

Katalikų Pasaulyje

QUITO, Ekvadoras. — Šios respublikos valdovai iškelia kovą prieš Katalikų Bažnyčią — ima sekti Meksikos valdovų pėdomis. Paskelbtas prezidento Federico Paez dekretas, kuriuomi nacionalizuojamos visos bažnyčios ir bažnytinės savastys.

Šešių mėnesių laikotarpiu turi būt nutrauktas visų sveikinimų kunigų aktyvumas.

NEWARK, N. J. — Daugiau kaip 140.600 asmenų dalyvavo Šv. Vardo draugijos Newarko vyskupijos metinėse vaikštynėse.

Be to keletas šimtų tūkstančių buvo žiūrovų, kurie suplūdo, kad pamačius katalikų įspūdingą demonstraciją.

Newarko vyskupas T. J. Walsh gavo Popiežiaus Pijaus XI sveikinimą vyskupijos kunigams ir tikintiesiems.

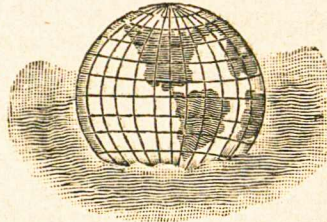
PHILADELPHIA, Pa. — Spalių mėn. 17 d. mons. G. L. Leech konsekruotas tituliariu Mela vyskupu ir paskirtas Harrisburgo, Pa., vyskupijon vyskupu pagalbininku.

Iškilmės įvyko Šv. Petro ir Povylo katedroje. Jo Emin. kardinolas Dougherty, Philadelphijos arkivyskupas, buvo konsekruatorium. Kardinolui gelbėjo vyskupai O'Reilly ir Ryan.

Be to iškilmėse buvo apie 30 arkivyskupų ir vyskupų ir daugybė kunigų.

ROMA. — Prof. Senator Ettore Marchiaffava, per daugelį metų buvęs Pijaus XI-to gydytoju, mirė sulaukęs 88 metų. Prof. Marchiaffava mokslus baigė Romos universitete ir po tam pasiliko tenai pathologiją dėstyti.

TORONTO. — Kam. W. D. Muckle per Katalikiškos Tiesos Draugijos susirinkimą šitaip išsitarė: "Mes turim mokinti katalikus, kad jie drąsiai stotų viešoms diskusijoms prieš komunistus, bedievius ir kitus kurie šmeižia mūsų tikybą. O šitam darbui reikalingas geras prisirengimas, tikėjimo tiesų tobulas pažinimas."

AMSTERDAMAS, Olandija. — Katalikų spauda Vokietijoje ir toliau varžoma. Nacių spaudos biūras paskelbė įsakymą, kad bažnytiniai laikraščiai nieku būdu nespausdintų jokių nereliginio pobūdžio žinių. Be to, bažnytiniai laikraščiai negali diskutuoti jokių politinių klausimų, arba paduoti skelbimų su nurodymais, kad katalikai remtų tik katalikiškas firmas.

Wuerzburge naciai sukėlė demonstracijas priešais kat. vyskupijos laikraščio išleistuvę. Mat, šis laikraštis kritikavo sterilizavimo įstatymą. Suimti laikraščio redaktorius kun. Richard Saal ir kiti vedėjai.

HARBOR GRACE, N. F. — Sulaukus 108 metų amžiaus, senutė ponia Ellen Carroll pėsčia nukeliavo dvi mylias į bažnytelę išklaustyti šventų Mišių. Grįžo iš Bažnyčios pasigirdama visai nepavargus.

ROMA. — Spalių 28 d. Italijoje minėta tautiškoji fašistų šventė — maršavimo Romos link kasmetinės sukaktuvės. Vyriausybės gi patvarkyme yra pažymėta, kad Italijoje negali būt greta dvi šventos dienos komercijos žvilgiu. Tad kad šventus fašistų šventę, sekmadienį buvo atidaryti bankai ir kitos komercinės įstaigos Romoje ir visoje Italijoje. Vadinas, dėl fašistinės šventės paneigtas sekmadienis.

atikano laikraštis peikia šį klaidingą fašistų vyriausybės nusistatymą dėl sekmadienio paneigimo. Nurodo, kad Popiežius yra pasakęs, kad sekmadienis yra skiriamas visų amžių karaliaus — Kristaus karaliaus garbei, bet ne kokiems laikiniams pasauliniams interesams. Ir kas sekmadienio šventę be svarbosios prižasties paneigia, tas diežiai nusikalsta Dievui.

MEXICO CITY. — Gen. Antonio Guerrero, militariško veikimo štabo vyresnysis praneša, kad Guadalajara mieste 31 kunigas suareštuoti, būk jie tarėsi politiškame suokalbyje. Taipgi jie kaltinami laikymu tikybinių ceremonijų.

VIENNA. — Katalikiškoji Akcija sparčiai auga Vengrijoje. Jau tas veikimas neša vaisius po 1,700 parapijų.

LONDON. — Diena iš dienos per 60 metų Elizabeth Reynolds, kuri čionai neseniai pasimirė, priėmė švč. Sakramentą Komunijoje.

OTTAWA. — Iš 15 kabineto narių šeši yra katalikai. Juos paskyrė naujasis prime ministris W. L. Mackenzie King.

LIMA, Peru. — Plaza dos de Mayo, vieškiemis šiame mieste, buvo gražiai papuoštas ir ten per keturias dienas atsibuvo Eukaristinis kongresas. Daugiau kaip 150,000 žmonių ėjo tuo metu prie šv. Komunijos.

Lietuvoje

KAUNAS. — Kauno miesto savivaldybė su miesto bedarbiais jau baigia kloti vėlėnomis ir drenuoti Marvelės kelio šlaitus. Neseniai pradėjo betonavimo darbus. Neries grantinė taip pat panašiu būdu tvirtinama. Jau galutinai sutvarkyta Kauko g. galas, įtaisyta vandens rezervuarai, kurie reguliuos lietaus vandenį ir patarnaus, kaip gražus miesto papuošimas. Šiemet numatoma su bedarbiais atlikti akmens tašymo ir skaldymo darbai, paruošti gatvėms bortus. Kauno bedarbiai siunčiami taip pat ir į provinciją. Pirmoji partija 50 žmonių jau išvažiavo į Wilkaviškio apskritį prie akmenų skaldymo darbų. Babtų plento žemės darbai jau baigiami ir greitu laiku bus perduoti susisiekimo ministerijai. Kauno savivaldybės bedarbiai nutašė 3,000 kv. mtr. akmenų, kurie dabar perduoti Klaipėdos uostu reikalams.

KAUNAS. — Kun. V. Brizgys, dirbęs keletą metų Wilkaviškio vyskupijoje sielų ganytojo darbu, išvyko į užsienius studijuoti ir po 2 metų baigė filosofiją daktaro laipsniu; pastudijavęs dar 2 metus bažnytinę teisę ir gavęs bažnyt. t. doktoratą, grįžo neseniai į Lietuvą ir spalį m. 4 d. įstojo į Jėzaus Draugiją, pradėdamas naują Pagryžuvyje.

KAUNAS. — Per rugsėjo mėnesį iš Lietuvos emigravo 187 žmonės (rugpiučio mėn.

173), iš jų į Argentiją — 16, Braziliją — 13, Afriką — 11, Kanadą — 1, Urugvajų — 10, Jungtines Amerikos Valstybes — 29, Kubą — 3, Meksiką — 3, Palestiną — 94 ir į Paragvajų 1 žmogus.

LIETUVIŲ AMERIKOJ VEIKIMAS

ŠV. VINCENTO PAR., Girardville, Pa.

Spalių 27 d. iškilmingai prasidėjo 40 val. atilaidai. Iškilmės prasidėjo su suma ir procesija, kurioje dalyvavo visi parapijos vaikučiai. Kas vakaras buvo mišparai. Šios parapijos klebonu yra kun. M. Daumantas.

ŠV. KAZIMIERO PAR., New Haven, Conn.

Šios parapijos bazaras prasidėjo lapkričio 14 d. ir tęsis po dvi dienas savaitę iki Padėkonės Dienos. Klebonas kun. V. P. Karkauskas ir visas komitetas deda pastangas, kad ši bazara padarius sekmingu.

ŠV. JUOZAPO PAR., Waterbury, Conn.

Spalių 13 d. oficialiai uždaryta "Settlers Village," kur buvo įvairių tautų nameliai. Uždarymo programoje dalyvavo visų tautų chorai. Dalyvavo ir lietuvių parapijos choras, vadovaujant komp. A. Aleksui. Visai miniai (kur buvo apie 20,000) labai patiko lietuvių choras ir dainos. Choristės buvo apsirengę tautiškais rūbais. Šios parapijos klebonu yra kun. Valantiejus.

ŠV. ALFONSO PAR., Baltimore, Md.

Spalių 27 d. parapijos svetainėje įvyko linksmas "Lietuvos atsiminimo vakaras." Šokiai, bendras publikos dainavimas, žaidimai ir t. t. buvo vien tik lietuviški. Tam vakarui vadovavo muzikai J. ir M. Čižauskai.

ŠV. MARJOS PAR., Kingston, Pa.

Paminėjimui muz. Jono J. Šaučiūno 15 metų darbuotės, parapijos choras parengė didelį koncertą. Koncertas įvyko lapkričio 3 d. Grand Teatre, Edwardsville, Pa.

ŠV. PETRO PAR., So. Boston, Mass.

Spalių 26 d., 9 val. ryte parapijos salėje įvyko, vadovybėje vikaro kun. K. Jenkaus, Seserų Jėzaus Nukryžiuoto ir art. R. Juškos, parapijos bernaičių ir mergaičių lietuvių kalbos ir katalikiško tikėjimo pamokos. Tikimės jog kas savaitę bus tokios pamokos, o tėvai noriai siųs savo vaikučius į reikalingas pamokas.

MŪSŲ DARBAI

MARIJONŲ RĖMĖJŲ SEIMAS

Chicago, Illinois

Devintasis Marijonų Rėmėjų Seimas įvyks Chicagoje, Ausros Vartų parapiljos svetainėje, 2323 W. 23rd Place, 1935 m. gruodžio 8 d.

Bažnyčioje tą dieną 10:00 val. bus iškilmingos pamaidos, tai yra Šv. Mišios intencija Marijonų Rėmėjų ir Geradarių ir atvykusių Seiman svėčių. Bus Seimui pritaikintas pamokslas.

12:00 val. svetainėje rengiami pietūs; 2:00 val. prasidės Seimo posėdis.

MARIJONŲ RĖMĖJŲ AUKOS:

Burkowitz D. Mrs., Ontario, N. Y. ..	2.00
Kalnas J. Mrs., Phila., Pa.	3.00
Sakavičienė O., Baltimore, Md.	3.00
Krasauskienė O., Chicago, Ill.	3.00
Diekontas F., Chicago, Ill.	3.00
Šarauškas K., Kenosha, Wis.	2.00
Ogintienė A., Cicero, Ill.	3.00
Miniotienė G., Braddock, Pa.	3.00
Jakinavičienė Ona, So. Boston, Mass.	3.00
Šlikai Jonas ir Ona, Cicero, Ill.	2.00
Graunas M., Brooklyn, N. Y.	2.00
Repsis M., Phila, Pa.	4.00
Kristaponienė P., Phila, Pa.	3.00
Sideravičienė A., Scranton, Pa.	3.00
Bogužas B., Brooklyn, N. Y.	3.00
Lišauskienė O. Mrs., New York, N. Y.	5.00
Pilitauskienė O., Chicago, Ill.	3.00
Adominas J., Cicero, Ill.	2.00
Buividas St., Rochester, N. Y.	2.00
Cibulskis C., Aurora, Ill.	3.00
Vaškevičienė B., Newark, N. J.	2.00
Gedminienė K., Chicago, Ill.	3.00
Kliudienė Morta, Chicago, Ill.	3.00
Mot. Są-gos 35 kp., Brooklyn, N. Y. ..	2.00
Zižminskaitė A., Racine, Wis.	3.00
Mickevičius J., West Pullman, Ill. ..	2.00
Janušaitis Teresa, Elizabethport, N. J.	2.00
Mazeris J., Cicero, Ill.	3.00
Balsis Agota, Chicago, Ill.	2.00
Paulauskas A., Minersville, Pa.	3.00
Bartulienė U., Camden, N. J.	1.00
Jocienė N., Chicago, Ill.	3.00
Šematulskis Vl., Cicero, Ill.	6.00
Paulionis C. E. Rev., Brooklyn, N. Y.	3.00

Karkauskaitė V., New Haven, Conn. ..	3.00
Bukauskas J., Lawrence, Mass.	3.00
Lekavičius J., Lyons, Ill.	2.00
Kiseliene K., Melrose Park, Ill.	3.00
Lukša J., New Haven, Conn.	3.00
Gailis A., Braddock, Pa.	3.00
Kondrotas F. A., Phila., Pa.	2.00
Ilkevičius Pr., Nashua, N. H.	3.00
Skrodenis M. Mr. ir Mrs., Brooklyn.	6.00
Rakašiūtė F., Chicago, Ill.	3.00
Rusiecki A., Somerville, Conn.	3.00
Jakupčionienė T., Brooklyn, N. Y.	3.00
Pavilonis Louise, Hartford, Conn.	3.00
Jablonskas M., Norwood, Mass.	3.00
Broužienė J., Chicago, Ill.	3.00

*Visiems aukotojams nuoširdžiai dėkojame.
Tėvai Marijonai.*

ATSAKYMAI PAKLAUSIMAMS

Ar yra kokis nors būdas tikrai sužinoti, ar esame, ar ne, malonės stovyje?

K.....kas.

Šv. Povilas apaštalas mokina mus, kad mes nežinome, ar meilės, ar neapykantos esame verti. Todėl jis ir įspėja mus, kad su baimė ir drebėjimu rūpintumėms savo išganymu. Nors mes niekuomet tikrai nežinosime, ar esame malonės stovyje, bet vieną mes labai gerai žinome, kad Dievas yra labai geras ir gailestingas; ir kad Jis nori išganyti kiekvieną sielą. Jis nenori pražūties net nusidėjėlio, bet laukia, kad atsiverstų ir gyventų amžinoje laimėje.

Pora, abu katalikai, paėmė šliužą teisme, prie teisėjo; kaip žiūri į juos Bažnyčia?

Jok....

Bažnyčia žiūri į tą porelę kaip į nevedusius, susimetusius kartu gyventi ir neleidžia jų prie sakramentų. Jų pareiga yra kogeičiausia taisyti savo tą neva šliužą ir tuojaus susituokti prie savo klebono, atitaisyti papiktinimą ir tik tuomet galės eiti prie sakramentų.

Platinkite naudingiausią savaitraštį "Kristaus Karaliaus Laivas"

2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel.: Canal 7790

Kolegijos Rėmėjo mokeskis ir "Laivas" metams \$3.00
Vien tik laikraščio "Laivo" prenumerata metams \$2.00
Svetur metams \$3.00. Atskiras numeris 5c

4085254

